

Ledende artikel: Blå blok blafrer

29. maj 2015, Information, Sektion 1, Side 24, 710 ord, Id: e50d9f6e

LEDER.

Samlet om at ville magten, men ikke om, hvad den skal bruges til. Sådan kan man beskrive de fire borgerlige partier, der vil skubbe SR-regeringen af pinden. Tag nu de offentlige udgifter: Venstre spillede ud med et ufravigeligt krav om udgiftsstop.

Der harmonerer ikke med Dansk Folkeparti, der med sit krav om en årlig vækst på 0,8 procent overgår SR's vækstmål på 0,6 procent.

For at lukke hullet til DF har Venstres statsministerkandidat, Lars Løkke Rasmussen, siden omfortolket sit ufravigelige krav til at være Venstres »udgangspunkt«. Det har udløst vrede hos de konservative og **Liberal Alliance**. Konservative vil have nulvækst, der er nulvækst.

Og **Liberal Alliance** vil meget mindre: LA vil have minusvækst.

Tilsvarende mangel på fællesskab har de fire borgerlige partier om klimaet.

De konservative har beholdt deres førhen ansvarlige natur-og miljøpolitik på det ene punkt, at de er gået sammen med SR, SF og Enheds listen i en klimaaftale om, at dansk CO2-udledning i 2020 skal være nedbragt med 40 procent i forhold til 1990. Lars Løkke har erklæret sig imod og mener, at 34 procent er nok. LA undsiger klimaaftalen og dalrer sammen med Dansk Folkeparti i grænsazonen mellem skepsis og benægtelse af, at det giver mening at føre klimapolitik. Den har ikke videnskabeligt belæg, hævder LA's folketingsmedlem Villum Christensen i dagens Information.

Skattelettelser har blå blok det heller ikke let med. Lars Løkke præciserede i partilederrunderne i onsdags, at lettelser skal gives til de lavestlønnede.

Dermed behager Løkke Dansk Folkeparti - i det omfang, DF kan overtales til, at lettelserne ikke sker på bekostning af DF's kære velfærdsgoder.

Konservative og **Liberal Alliance** mener det modsatte af Venstre. I går erklærede K-formand Søren Pape til DR: »Man skal fjerne topskatten, for det er en vækstdræber af

den anden verden.« På samme linje erklærede LA's Anders Samuelsen om topskatten: »Det er en af de dyreste skatter, vi har - i forhold til, hvor meget vækst, det koster, at vi har den.« Jovist, der tegner sig et klart borgerligt mønster - af inderlig uenighed.

Nå ja, så længe der er tale om forskellige tal, kan man vel snakke sig frem til kompromis. Løkke har gjort en dyd af at fremstille sig som den forhandlingsivrige statsminister - i hvert fald i forhold til partierne i hans egen blok. Værre er det, når det handler om uenighed om lodret for og imod. Sig navnet: EU. Venstre og Konservative indgik i marts i år en aftale med SR og SF om, at det danske retsforbehold over for EU skal sendes til folkeafstemning i første kvartal af 2016.

Aftalen går ud på at lade forbeholdet afløse af en dansk tilvalgsordning, der omfatter de dele af de retlige samarbejde, som aftalepartierne finder det opportunt, at Danmark er med i.

Dansk Folkeparti og **Liberal Alliance** vil føre nej-kampagne ved denne folkeafstemning. Heri ligger vel den største hindring for, at de to partier kan indtræde i en Venstre-ledet regering. Megen uenighed kan dølges i et regeringssamarbejde. Det giver socialdemokrater og radikale aktuelle opvisninger i, lige som SR's afstande til støttepartierne, SF og Enhedlisten, kan være synlige. Men om det ønskelige udfald af en folkeafstemning må en regerings tale være entydig. Ellers er den ikke nogen regering.

Midt i al grublen over den borgerlige uenighed kan man tragikomisk konstatere, at det i hvert fald går helt galt, når de bliver enige. De fire partier har lavet fælles forslag om at nedsætte den kriminelle lavalder fra 15 til 12 år. Forslaget indeholder særlige børne- og ungdomsdomstole, der kan idømme børn mellem 15 og 12 egentlig straf. Forslaget er fremsat imod råd fra alle sagkyndige, indbefattet politi og fængselsansatte. Da kriminaliteten i aldersgruppen 10-14 år er faldet med 66 procent siden 2006, kan man spørge, hvad de fire partiers problem egentlig er - udover, at de vil føre symbolpolitik.

I partilederrunderne var de fire forslagsstillere i bekneb for andre begrundelser.

Ud fra gruen ved de fire partiers enighed om at statsstraffe børn, kunne man af hensyn til landets ve og vel nære en forhåbning om, at det ikke lykkes dem at blive enige om noget som helst andet.

dr.

Midt i al grublen over den borgerlige uenighed kan man tragikomisk konstatere, at det i

hvert fald går helt galt, når de bliver enige.